

IGU-ordningen er god, men reglerne er bøvlede.

Hvis ikke jobcentret i Viborg havde stået for en stor del af det administrative, så var IGU-ansættelsen af Mohammad Al-Asadi i Viborg Computer Center aldrig kommet i stand. Det er ejeren, Paul Dændler Hansens, klare udmelding.

Hverken den lille arbejdsgiver eller en ansat som Mohammad har mulighed for at overskue uddannelsesmuligheder, refusionsregler, opgørelser af skoletimer og dokumentationskrav. Paul understreger at både Mohammad, han selv og kommunen bruger meget energi på at finde rundt i de bøvlede regler – og den tid vil de gerne bruge på noget mere fornuftigt.

Paul er til gengæld meget tilfreds med Mohammads arbejdsindsats, og de fremskridt han har gjort i løbet af det år, han har været ansat i IGU-ordningen. Da aftalen blev indgået, måtte der en tolk til, for at sikre forståelse af aftalens indhold. I dag taler Mohammad så fint

dansk, at han selvstændigt ekspederer kunder i butikken, og han har overkommet noget af den naturlige generthed, han viste i starten. Mohammad er selv meget motiveret for at blive bedre, og uddannelsesplanen er nu lagt til rette, så han på Forberedende Voksen Uddannelse får undervisning både i matematik, dansk og engelsk, da planen er, at han skal tage en erhvervsuddannelse efter IGU-tiden.

Mohammad er snart 21 år og statsløs palæstinenser. Han kom til Danmark som 17-årig, og er glad for sin tilværelse her og ivrig efter at lære. Det var faktisk Mohammad selv, der henvendte sig til computer centret og spurgte om muligheden for at komme i praktik. I løbet af den 6 måneders praktik viste han flair for faget, og man begyndte at tale med jobcenteret om muligheden for IGU. Der var dog lidt forvirring og usikkerhed i starten, da flere blandede EGU og IGU sammen. Men der kom styr på det meste, og Mohammad er på arbejde hver dag fra 10 til 17 - undtagen mandag og onsdag - hvor han går på skole i dagtimerne, men hvor han er tilbage på arbejdspladsen et par timer sidst på dagen.

I hverdagen udfører Mohammad efterhånden alle former for arbejdsopgaver, som kunderne kommer i butikken med, det kan dreje sig om software eller hardware, opsætning af computer eller mobiltelefon, og kollegialt er han en helt naturlig del af personalet. Det betyder, at der bliver stillet samme krav til ham som til de øvrige ansatte, og at han forventes at byde ind med ideer og spørge, når der er noget han ikke er helt med på. Det er også helt i orden at rette på hans udtale, og det kan tydeligt høres på Mohammad, at han sprogligt er kommet meget langt – med tydelig lokalt dialektaftryk. Mohammad selv understreger også, at han i hverdagen taler betydeligt mere dansk end sit modersmål.

Mohammad er glad for sit arbejde, og Paul er glad for at have Mohammad ansat. Det giver god mening med henblik på at skabe Mohammad en fremtid på det danske arbejdsmarked, men de ville begge ønske, at ordningens regler havde været klarere og lettere at manøvrere rundt i. De synes det er irriterende, at de stadig skal bruge ressourcer på, at sikre at Mohammad får den rigtige ydelse for uddannelsesdelen. Ydelsen er i forvejen lav, så nytter det ikke, at der er fejl, så den bliver endnu lavere - og at der skal udfyldes en formular på fire sider hver måned. Det må man kunne gøre bedre, synes de i Viborg Computer Center, hvor man nu i fem måneder har kæmpet for at Mohammad skal få det beløb, de mener han er berettiget til.